

391R1534

7.6.91

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

Nr L 143/1

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 1534/91

av den 31 maj 1991

om tillämpning av fördragets artikel 85.3 på vissa grupper av avtal, beslut och samordnade förfaranden inom försäkringssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 87 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

Fördragets artikel 85.1 kan i enlighet med artikel 85.3 förklaras inte tillämplig på grupper av avtal, beslut och samordnade förfaranden som uppfyller villkoren i artikel 85.3.

Detaljerade bestämmelser om tillämpningen av fördragets artikel 85.3 skall utfärdas genom en förordning grundad på fördragets artikel 87.

Samarbete mellan företag inom försäkringssektorn är i viss utsträckning önskvärt för att säkerställa att denna sektor fungerar väl och kan samtidigt främja konsumenternas intressen.

Enligt rådets förordning nr 4064/89/EEG av den 21 december 1989 om kontroll av företagskoncentrationer⁽⁴⁾ ges kommissionen befogenhet att utöva noggrann kontroll i frågor som har samband med koncentrationer inom alla sektorer, däribland försäkringssektorn.

Undantag som medges med stöd av fördragets artikel 85.3 kan inte i sig påverka gemenskapsregler eller nationella regler som tillvaratar konsumenternas intressen inom denna sektor.

Avtal, beslut och samordnade förfaranden som tjänar detta syfte kan, i den mån de omfattas av förbudet i fördragets artikel 85.1, under vissa villkor undantas från förbudet. Detta gäller särskilt avtal, beslut och samordnade förfaranden som avser fastställande av gemensamma riskpremiatariffer grundade på kollektivt upprättad statistik eller antalet försäkringsfall, fastställande av standardvillkor, gemensam täckning av vissa typer av risker, skadereglering, provning och godkännande av säkerhetsanord-

ningar samt register över och information om förhöjningsrisker.

Ett stort antal anmälningar har gjorts med stöd av rådets förordning nr 17 av den 6 februari 1962, första förordningen om tillämpning av fördragets artiklar 85 och 86⁽⁵⁾, senast ändrad genom anslutningsakten för Spanien och Portugal. Det är med hänsyn till detta önskvärt att kommissionen, för att underlätta dess uppgift, får befogenhet att genom förordning förklara att bestämmelserna i fördragets artikel 85.1 inte är tillämpliga på vissa grupper av avtal, beslut och samordnade förfaranden.

Det bör fastställas under vilka förutsättningar kommissionen, i nära och ständig samverkan med medlemsstaternas behöriga myndigheter, får utöva dessa befogenheter.

Vid utövandet av dessa befogenheter skall kommissionen ta hänsyn inte endast till risken för att konkurrensen sätts ur spel på en väsentlig del av den relevanta marknaden och till de eventuella fördelar som avtalen kan medföra för försäkringstagna, utan även till den risk som en ökande mängd restriktiva klausuler och förekomsten av fiktiva företag skulle innebära för försäkringstagarna.

Registerföring av, och handhavande av information om, förhöjningsrisker skall vara underkastade vederbörlig sekretess.

Enligt artikel 6 i förordning nr 17 kan kommissionen bestämma att ett beslut som fattas enligt fördragets artikel 85.3 skall gälla med retroaktiv verkan. Kommissionen bör också kunna utfärda bestämmelser om detta genom en förordning.

Enligt artikel 7 i förordning nr 17 kan avtal, beslut och samordnade förfaranden genom beslut av kommissionen undantas från förbud, särskilt om de ändras på så sätt att de uppfyller villkoren i fördragets artikel 85.3. Kommissionen bör ges möjlighet att genom förordning medge motsvarande undantag för sådana avtal, beslut och samordnade förfaranden, om de ändras på så sätt att de kan hänföras till en grupp som är angiven i en undantagsförordning.

Det kan inte uteslutas att de villkor som anges i fördragets artikel 85.3 i vissa fall inte är uppfyllda. Kommissionen skall ha möjlighet att reglera sådana fall enligt förordning nr 17 genom ett beslut som har verkan för framtiden.

⁽¹⁾ EGT nr C 16, 23.1.1990, s. 13.

⁽²⁾ EGT nr C 260, 15.10.1990, s. 57.

⁽³⁾ EGT nr C 182, 23.7.1990, s. 27.

⁽⁴⁾ EGT nr L 395, 30.12.1989, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT nr 13, 21.2.1962, s. 204/62.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 4

Artikel 1

1. Utan att det påverkar tillämpningen av förordning nr 17 får kommissionen, genom en förordning och i enlighet med fördragets artikel 85.3, förklara att artikel 85.1 inte skall vara tillämplig på grupper av avtal mellan företag, beslut av företagssammanslutningar och samordnade förfaranden inom försäkringssektorn som avser samarbete beträffande

- a) fastställande av gemensamma riskpremietariffer grundade på kollektivt upprättad statistik eller antalet försäkringsfall,
- b) fastställande av gemensamma standardvillkor,
- c) gemensam täckning av vissa typer av risker,
- d) skadereglering,
- e) provning och godkännande av säkerhetsanordningar,
- f) registerföring av och information om förhöjningsrisker, förutsatt att registerföringen och handhavandet av informationen är underkastade vederbörlig sekretess.

2. I den kommissionsförordning som avses i punkt 1 skall anges vilka grupper av avtal, beslut och samordnade förfaranden som den är tillämplig på, särskilt

- a) de begränsningar eller klausuler som avtalen, besluten och de samordnade förfarandena får eller inte får innehålla,
- b) de klausuler som avtalen, besluten och de samordnade förfarandena skall innehålla eller de övriga villkor som skall uppfyllas.

Artikel 2

En förordning utfärdad med stöd av artikel 1 skall vara tidsbegränsad.

Den kan upphävas eller ändras om förhållandena har ändrats i något avseende som var väsentligt för dess tillkomst. I så fall skall en tidsfrist fastställas för ändring av de avtal, beslut och samordnade förfaranden som omfattas av den tidigare förordningen.

Artikel 3

En förordning utfärdad med stöd av artikel 1 kan innehålla bestämmelser om att den skall gälla retroaktivt för avtal, beslut och samordnade förfaranden som, vid den tidpunkt då förordningen träder i kraft, skulle ha omfattats av ett beslut fattat med retroaktiv verkan enligt artikel 6 i förordning nr 17.

1. En förordning utfärdad med stöd av artikel 1 kan innehålla bestämmelser om att förbudet i fördragets artikel 85.1 inte under den tid som fastställs i förordningen skall gälla avtal, beslut och samordnade förfaranden som förelåg redan den 13 mars 1962 och som inte uppfyller villkoren i artikel 85.3, om

- de inom sex månader efter det att förordningen har trätt i kraft ändras så att de uppfyller dessa villkor enligt förordningens bestämmelser och
- ändringarna anmäls till kommissionen inom den tidsfrist som fastställs i förordningen.

Bestämmelserna i första stycket skall på samma sätt gälla sådana avtal, beslut och samordnade förfaranden som föreligger vid tidpunkten för anslutning av nya medlemsstater, som i kraft av anslutningen omfattas av fördragets artikel 85.1 och som inte uppfyller villkoren i artikel 85.3.

2. Punkt 1 gäller avtal, beslut och samordnade förfaranden som enligt artikel 5 i förordning nr 17 skulle ha anmälts före den 1 februari 1963 endast om de har anmälts före den tidpunkten.

Punkt 1 skall inte gälla avtal, beslut och samordnade förfaranden som föreligger vid tidpunkten för anslutning av nya medlemsstater, som i kraft av anslutningen omfattas av fördragets artikel 85.1 och som enligt artiklarna 5 och 25 i förordning nr 17 skulle ha anmälts inom sex månader från tidpunkten för anslutningen, om de inte har anmälts inom denna frist.

3. Bestämmelser utfärdade med stöd av punkt 1 kan inte åberopas i rättsliga förfaranden som redan har inletts när en förordning utfärdad med stöd av artikel 1 träder i kraft. Bestämmelserna kan inte heller åberopas som grund för skadeståndsanspråk mot tredje man.

Artikel 5

Om kommissionen avser att utfärda en förordning, skall den offentliggöra ett utkast för att ge alla berörda personer och organisationer tillfälle att yttra sig inom den tidsfrist, inte understigande en månad, som den fastställer.

Artikel 6

1. Kommissionen skall samråda med den rådgivande kommittén för kartell- och monopolfrågor

- a) innan den offentliggör ett utkast till förordning,
- b) innan den utfärdar en förordning.

2. Bestämmelserna i artikel 10.5 och 6 i förordning nr 17 om samråd med den rådgivande kommittén skall vara tillämpliga. Gemensamma sammanträden med kommissionen skall dock hållas tidigast en månad efter det att kallelse har skett.

Artikel 7

Konstaterar kommissionen, på eget initiativ eller efter ansökan från en medlemsstat eller fysisk eller juridisk person som åberopar ett berättigat intresse i saken, att avtal, beslut eller samordnade förfaranden som omfattas av en förordning utfärdad med stöd av artikel 1 i ett visst fall ändå har vissa verkningar som är oförenliga med de villkor som anges i fördragets artikel 85.3, kan den bestämma att förordningen inte skall tillämpas och fatta beslut enligt artiklarna 6 och 8 i förordning nr 17, utan

att anmälan enligt artikel 4.1 i förordning nr 17 behöver ske.

Artikel 8

Senast sex år efter det att den kommissionsförordning som avses i artikel 1 har trätt i kraft skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en redogörelse för hur denna förordning har fungerat, tillsammans med sådana förslag om ändringar i förordningen som kan synas nödvändiga mot bakgrund av de vunna erfarenheterna.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 maj 1991.

På rådets vägnar

A. BODRY

Ordförande
